

Passie als troost, met vrouw op voorgrond

JOB VAN SCHAIK

GRONINGEN Tevreden nam Renilde Duif na de *Maria Magdalena Passie* de complimenten in ontvangst. „Drie keer een volle kerk”, constateerde de componiste en dirigente met een biertje in de hand.

Na eerdere uitvoeringen in Vieraker en Drachten was haar eigentijdse passie gistermiddag voor het eerst in Groningen te horen, in de Pelstergasthuiskerk. „Het is toch een risico, zo'n project”, vertelde de componiste uit Enumatil. „Als er niemand komt luisteren, kost het veel geld.”

Duif (1949) schreef haar *Maria Magdalena Passie* in 2003, maar dit jaar was hij pas voor het eerst te horen. „Ik heb het stuk wel aan andere dirigenten aangeboden, maar het kwam er nooit van. De reacties nu zijn enthousiast, dus ik hoop dat het ooit nog eens door een professionele dirigent wordt opgepikt. Want eigenlijk vind ik mezelf als dirigente niet goed genoeg hiervoor.”

De inspiratiebron voor Duifs passie was de roman *Volgens Maria Magdalena* van Marianne Fredriksson. Daarin portretteert de Zweedse schrijfster Maria Magdale-

‘Ik denk dat je mensen beter kunt maken door muziek’

na als de meest geliefde leerling van Jezus, in navolging van het apocriefe *Evangelie van Maria*, een gnostisch geschrift uit de 2de eeuw na Christus. Duif heeft teksten uit de roman als basis voor het libretto gekozen, dat ze samen met Emerentia Jak schreef.

„Zij heeft het heilige en goddelijke ‘naar de aarde getrokken’, naar het mens zijn, naar de taal van nu”, vertelde Duif voorafgaand aan de uitvoering. Muzikaal was Bach een voorbeeld voor Duif, die zichzelf afficheert als ‘componiste van tonale muziek’. „Ik hou niet van atonale muziek; men is daarin veel te ver gegaan. Mijn eigen muziek noem ik ‘neobarok’. Het is eigentijds, maar in een toegankelijk idioom.”

Dat bleek gistermiddag in de vijf kwartier durende uitvoering, waarin soms zeer dramatische koorpartijen

werden afgewisseld met lyrische ari-a's en koralen, terwijl Nynke Boekema als evangeliste het concert droeg. In Duifs passie stopt het verhaal overigens niet bij de kruisiging, maar loopt het door tot de opstanding van Jezus. ‘Vind op de tast waar naar u zoekt’, luidt de laatste regel van het slotkoraal.

„Ik wil met mijn muziek troost aanreiken, met de vrouw op de voorgrond”, vertelde Duif na de uitvoering. „Wat me als componiste beweegt, is mensen verbinden door liefde en schoonheid. Ik zou willen dat mensen wat meer begrip opbrengen voor elkaars zwakheden en fouten. Ik schrijf vaak over lief en leed. Het grijpt me aan en ik zou willen dat ik er iets aan kan veranderen, en af en toe mensen kan troosten.”

Dat sluit ook aan bij het werk dat ze eerder deed als muziektherapeute. „Ik denk dat je mensen beter kunt maken door muziek. Klanken kunnen helend werken.” Het is een van de redenen dat ze onlangs een symfonie schreef over de vliegcrash met de MH17, een stuk dat nog niet is uitgevoerd. Duif: „Ik zou er het liefst een project van maken voor nabestaanden van de slachtoffers. Daar zitten vast musici bij. Zo'n project is goed voor het verwerkingsproces.”

